

PINKSTERBRIEF VAN DE ALGEMENE VERANTWOORDELIJKE
AAN DE BROEDERS
PREISTERFRATERNITEIT JESUS CARITAS

“Kom, Heilige Geest in onze harten en zend vanuit de hoge hemel een straal van uw licht. Kom in ons, Vader van de armen. Kom, schenker van gaven. Kom, licht van onze harten. Soevereine Trooster, zachtmoedigste gast van onze ziel, ... kom en vul de intimiteit van het hart van al uw gelovigen. Was wat onrein is. Verfris wat droog is. Genees wat gewond is. Buig wat onbuigzaam is. Verwarm wat koud is. Maak recht wat vervormd is.” (uit het Veni Sancte Spiritus)

Geliefde broeders,

met een grotere intimiteit en aandacht, bid ik samen met jullie dit gebed tot de Geest. Het Coronavirus heeft ons allemaal gedwongen om stil te vallen en een diepere blik te werpen op wat er lokaal en wereldwijd is gebeurd, wat ons heeft gebracht tot waar we nu staan, zodat de Geest ons kan leiden naar nieuwe wegen van creativiteit. De pandemie leert ons dat onze wereld moet worden vernieuwd, anders zullen we allemaal omkomen. Onze aandacht voor ieder mens, voor de manier van werken in het gezin, voor buurtgemeenschappen, voor scholen, kerken, religies, politiek, economie, technologie, sociale media, onze zorg voor Moeder Aarde, dit alles moet gebaseerd worden op principes die meer universeel en inclusief, rechtvaardiger, minder oordelend en tegenstrijdig zijn, zodat we opnieuw kunnen gedijen als een beschaving van liefde en leven.

We verwelkomen de Geest opnieuw met Pinksteren, maar op de een of andere manier

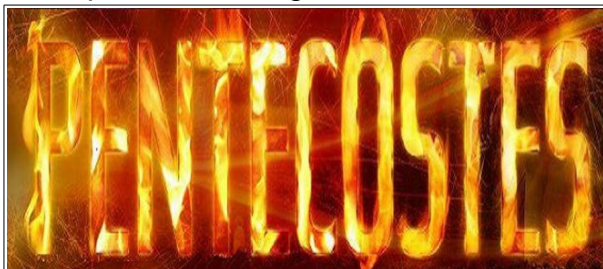
vergeten we dat de Geest vanaf het begin in Genesis aanwezig was (vgl. Genesis 1,2). De werking van de Geest heeft altijd bestaan uit het brengen van orde in de chaos om leven te geven, om ons naar alle waarheid te leiden en ons alles te leren wat we moeten weten (Joh 16,13). Maar dezelfde Geest blaast waar hij wil en we kunnen niet zeggen waar hij vandaan komt of waar hij naartoe gaat (Joh 3,8). Ons theologiseren, onze berekend denken en onze plannings kunnen de weg van de Geest niet voorspellen noch afremmen. Hij verrast ons altijd, verruimt onze visie en bevrijdt ons hart steeds meer van alle

belemmeringen, zodat we vrij zijn voor God in onze wereld. Net zoals we geen lucht kunnen zien of stilte, vernieuwt de Heilige Geest onze wereld op een manier die buiten ons gezichtsveld ligt. We moeten gewoon in elk moment aanwezig zijn bij Zijn aanwezigheid.

Onze wereld, met inbegrip van onze Moeder Aarde, is in de greep van het baren en in

paniek over hoe de toekomst er uit zal zien na de pandemie. De grote mystica, Julian van Norwich, zegt in haar 13de openbaring: "Alles, maar ook alles, wat het ook mag zijn, zal goed komen." Zij legde uit dat dit betekent om in alle omstandigheden blij te zijn, hoe ongunstig ook. Want uiteindelijk zal Christus alle dingen recapitulieren. We moeten voorzichtig zijn met de manier waarop we deze boodschap ontvangen. Betekent het dat we gewoon onze armen mogen kruisen en alles aan God overlaten? Is het een soort zachte theologie die manna uit de hemel belooft te midden van ons lijden? De pandemie leert ons hoop.

Hoop is het vermogen om de toekomst in de handen van de liefhebbende God te leggen.

Hoop is niet iets zachts, het vraagt strijd om te hopen. We worstelen omdat het lijkt alsof het kwaad, de tirannie, het geweld, de angst en de dood meer overheersen dan het goede, de vrede, de eenheid, de liefde en het leven. Gods antwoord op het kwaad is verborgen in de opgestane Christus. Hij heeft zijn Zoon nooit gered van de smeltkroes van het lijden, maar hij

heeft hem uiteindelijk bekrachtigd met een nieuw leven nadat hij door onmacht, angst, geweld en dood was gegaan. Uiteindelijk zal God ons rechtvaardigen en de wereld en al haar systemen laten zien hoe verkeerd het in vele opzichten was (vgl. Joh. 16,8). Maar wij moeten beslissen. Zullen we tegenover het kwaad en het lijden ons hart laten domineren door angst, wanhoop, onverschilligheid, bitterheid, boosheid, teleurstelling of zullen we opener, ontvankelijker, liefdevoller, vergevingsgezinder en levensvervullender worden? De Geest vernieuwt onze wereld en de hele schepping op een geduldiger, zachtaardiger en nederiger wijze. We worden uitgenodigd om ons niet te verzetten tegen, maar om Gods plan voor onze wereld te volgen.

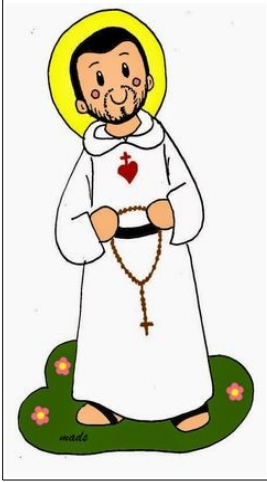
Dus, wat moeten we doen? Wat zijn de kansen en uitdagingen die ons worden geboden en die we met hernieuwde moed en hoop tegemoet moeten treden? Iemand zei ooit:

"Vandaag de dag hebben we geen grote mannen met een klein hart nodig, maar kleine mannen met een groot hart, omdat alleen de kleinen en de kleine dingen door het oog van een naald kunnen komen". Kleine daden van vriendelijkheid, uitgevoerd met overvolle en toegewijde harten. Ons nieuw normaal leven vandaag de dag vraagt de noodzaak om terug te keren naar de fundamenteën van het leven volgens het Evangelie, de lichamelijke en geestelijke werken van barmhartigheid. Onze eigen broeder Charles heeft ons een spiritualiteit nagelaten: Jezus navolgen

in Nazareth, de laatste plaats zoeken, eenvoudig leven, het apostolaat van goedheid doen voor één persoon tegelijk, een broeder en vriend worden van elke persoon ongeacht kleur, geloofsovertuiging of status, dicht bij de armen leven. Paus Franciscus spoort ons aan om naar de periferie te gaan, getuige te zijn van de vreugde van het Evangelie, minderjarigen en kwetsbare volwassenen te beschermen, zich in te zetten voor een voortdurende vorming, om Moeder Aarde, ons gemeenschappelijk huis, te beschermen. We moeten ook met nieuw enthousiasme terugkeren naar de fundamenteën van onze spirituele praktijk: dagelijkse aanbidding, dagelijkse meditatie van het Evangelie, levensherziening, maandelijkse woestijndag, fraterneitsbijeenkomst. We hernieuwen onze trouw aan deze praktijken niet om onszelf te perfectioneren, maar om meer verantwoordelijkheid te nemen voor deze geschenken en de vruchten ervan oneindig te laten overvloeien naar anderen, totdat God zelf verheerlijkt is in hun eigen leven.

Broeders, in deze tijd van pandemie ontvangen we een speciale gave van onze Moederkerk: het decreet van heiligheid van broeder Charles. Samen met de andere leden van de geestelijke familie, waaronder degenen die door broeder Charles zijn geïnspireerd maar geen 'gecanoniseerde' leden van de geestelijke familie zijn, danken wij de Geest

voor deze gave. We hopen en bidden dat het leven, de boodschap, de intuïtie en de erfenis van broeder Charles meer beschikbaar zal komen en voor velen een inspiratiebron zal zijn, zoals de Geest dat wil. Ook voor onszelf bidden we voor een grotere vastberadenheid om in ons leven en in ons ministerie te getuigen van waar broeder Charles voor leefde.

Ik sluit mijn brief af met de collecte van de mis van vandaag: "Vader, heilig uw Kerk in elk volk en elke natie. Stort de gaven van de Heilige Geest uit over het gelaat van de aarde."

Dank u wel. We blijven elkaar en onze wereld dragen in gebed. Dank ook om ook voor mij te bidden.

Je broer en verantwoordelijke dienaar,

Eric LOZADA

Filipijnen, 31 mei 2020

(Vertaald in het Nederlands door Guido DEBONNET)

IESUS
+
♥
CARITAS